

Rune Alvers musikalske blomster er blå som vårens blåveis

CD

RUNE ALVER
Blau Blume
Lawo

Anmeldt av
Per Ivar Henriksbø

Bergenserer Rune Alver har flere ganger gjestet Lil-

lehammer. Blant annet innviet han Nansenskolens nye flygel. Nå er han plateaktuell.

Det tredje i rekken. Bestående av åtte komposisjoner signert tre komponister. Først og fremst, kanskje, 1800-tallskomponistene Frédéric Chopin (to stykker) og Robert Schumanns «Fantasie op.

17», bestående av tre satser. Det siste verket er den norske samtidskomponisten Torstein Aagaard-Nilsen (f. 1964) sitt tredelte verk «Blue Traces».

Det er en stille lavmælt og stemningsfull konsert Rune Alver gir. Han bruker ikke akkompagnement, foruten sitt eget på tangentene når spiller. Ikke bare er spillet stødig, det ligger dybde hva gjel-

der både det rent tekniske som musikkforståelse, i tolkningene. Rune Alvers framføring gjør at man føler det går en tråd fra Chopin, via Schumann til Aagaard-Nilsen. Selvsagt er det forskjell, men pianisten binder stykkene sammen.

Jeg hører gjerne på «Blau Blume» enten jeg lager middag eller slapper av på sofaen.

Oljefritt, men ikke smertefritt

CD

DIV. ARTISTER
Oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja
Samleplate

Natur og Ungdom

Anmeldt av **Per Ivar Henriksbø**

Nå ble kampen om oljebo- ring utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja vunnet av motstanderne. I alle fall i første omgang. Vi har hørt på samleplata til Natur og Ungdom, som kom i hus så vidt i tide.

Jeg hadde faktisk et visst håp til dette dobbeltalbumet, da jeg satte den første av to skiver i spillet og hørte Dag Kajander dra den gamle klassikeren «Fremtida e vårres», som åpningsspor. Det er fart og intensitet i slageren fra slutten av 1970-tallet. Ennå. Låten svinger som bare det.

Hadde bare resten av menyen svingt like bra. Men dessverre: det er mildt sagt blanda drops. Verken BigBang, Hopalong Knut, Hanne Hukkelberg, DeLillos, Kråkesølv eller noen av de andre riks- eller lokale artistene greier å følge opp.

Vel er det en del brukbare tekster, men det virker som om de fleste av en eller annen grunn har nøydt seg med å servere sitt nest eller tredje beste. Jeg trodde det var et støttealbum..!

POLSK-NORSK: Karuzela åpner døra til smektende polske rytme. På polsk og på norsk.

Polsk-norsk fart

CD

KARUZELA
Polske sanger på norsk
Kirkelig Kulturverk-

sted

Anmeldt av
Per Ivar Henriksbø

Det polsk-norske bandet Karuzela Group står for nytolkning av klassiske polske sanger. Og det på smektende vis.

Det er ikke første gangen Jørn Simen Øverli snuser i østlig retning. Mest kjent er hans norsk-språklige tolkninger av den russiske trubaduren og skuespilleren Vladimir Vysotskijs sangskatt. Men han har også en polsk historie bak seg, en polsk historie han er med på å videreføre gjennom Karuzela.

Om du er ukjent med polsk musikk, vær i alle fall ikke fordomsfull om du skulle komme over dette albumet. For her er virkelig musikk som pirrer, med elementer av så vel smektende «folk» og jazz som country, klassisk og veldig mye annet. Her er pirrende rytmer, her er vare og voldsomme uttrykk. Sjangeren er inkluderende, og dette er langt ifra musikk for bare spesielt interesserte.

Man kunne knapt tenke seg en mer fordelaktig presentasjon av polsk musikk. Her blir vi kjent med og nysgjerrige på komponister og tekstforfattere de fleste av oss sikkert ikke kjenner fra før. Sunget med intensitet på begge språk.

” Man kunne knapt tenke seg en mer fordelaktig presentasjon av polsk musikk

Abstrakt og utfordrende

CD

TRONDHEIM JAZZ ORCHESTRA & PER ZANUSSI

Morning Songs

MNJ

Anmeldt av **Per Ivar Henriksbø**

Kreative Trondheim Jazz Orchestra er sjelden og aldri forutsigelige. Heller ikke på det nye albumet «Morning Songs».

Du skal ha sans for det krevende og være glad i de mer nonmelodiske musikkuttrykkene for å ikke falle av etter innledningssporet. Og så bør det være stille i huset. «Morning Songs» betinger at du går inn i en sfære litt på siden av Vidar Lønn Arnesens «Alle tiders blinkskudd» og sporene som oftest er på høre på P4 og Radio Norge.

Trondheim Jazz Orchestra byr på seks morgensanger, som ensemblet bestilte av bassisten Per Zanussi til konserten under Trondheim Jazzfestival i 2008. Siden ble komposisjonen innspilt, og foreligger altså nå med all sin dynamikk, men Zanussi sjøl som bandleder for fire saksofoner, tre messinginstrumenter, ei fløyte, perkusjon, trommer og klaver. Pluss en del elektronikk.

Lekker som bare det. Men smalt for dem utenfor menigheten. Sikkert bedre live enn på hermetikk.

Ti låter med rytme, sensualitet og tempobrytninger

CD

GAMLEBYEN
Tangood
Lydmuren

Anmeldt av
Per Ivar Henriksbø

Hvis du ikke liker det nye albumet til Gamlebyen, så

liker du ikke god musikk. «Tangood» er en perle av en CD.

Ti låter med rytme, sensualitet og tempobrytninger. Først hørte jeg «Tangood» én gang, neste dag en gang til. Og mitt førsteinntrykk forandret seg ikke til det verre.

Gamlebyen har en vokalist som må elske å synge, og elske

like mye tekstene han synger. Han synger på både engelsk og spansk, gjerne også i samme låten. Har du ikke lyst til å danse, er det fordi du ikke liker å danse eller kanskje ikke har mulighet til det. Jeg er ikke spesielt god til å danse, men jeg fikk veldig lyst likevel.

Her er djangoinspirerte passasjer, her er tangopartier som hen-

tet fra Rio de la Plata og der omkring. Her er rockete låter, og her er ballader som uttrykker mye.

Det jeg ikke skjønner er at jeg ikke har interessert meg mer for Gamlebyen, bandet altså, tidligere. Eneste forklaringen må være at pulten min flommer over av CD-utgivelser. Skal jeg sortere dem etter kvalitet, kommer «Tangood» veldig høyt i bunken.